

بررسی تعامل کودک و معماری در دوره معاصر با نگاه ویژه به تاثیر تعامل یاد شده در رشد و ارتقا خلاقیت کودک فرزانه هدفی¹، ندا نافی میلانی^{2*}

1- پژوهشگر دکتری تخصصی معماری- هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی هریس
farzanehadafi@yahoo.com

2- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری- دانشگاه آزاد اسلامی هریس (نویسنده
مسئول) neda_nafeiy@yahoo.com

چکیده

هنگامیکه سخن از کودک به میان می آید، اولین سالهای زندگی تا سن دوازده سالگی مدنظر است. کودک در این سنین یاد می گیرد، می آموزد و کشف می کند. کودک در این دنیای پر از آموزه و کشف به فضایی نیاز دارد تا شناخت خود از هستی را به کمال رساند. در خصوص ارتباط میان معماری و رشد کودک مطالعاتی صورت پذیرفته تا تاثیر کیفیت و کمیت فضاها در خلاقیت و رشد کودک را سنجش نماید. کودک امروز برخلاف اسلاف خود دارای درجه ای از اهمیت و اعتبار است. اگرچه این اهمیت دهی کامل نیست ولی، نسبت به گذشته که مورد بی مهری بوده، اوصاف بهتری دارد. به هرحال، در جوامع امروزی بدلیل تغییر شرایط زندگی و فعالیت هر دو والدین در بیرون از محیط خانه و در بازه زمانی طولانی مدت، نیاز به فضاهایی مخصوص کودک که در ایجاد احساس خودمانی و در آرامش بودن را به وی القا نموده و همزمان در رشد استعداد و شکوفایی خلاقیت وی تاثیرگذار باشد، به شدت ملموس است. چراکه، اکثر فضاهای غنودن و سکنی گزینی، مهدکودک و فضاهای آموزشی، فضاهای جمعی و تفریحی و غیره همگی براساس نیاز و خواست بزرگسالان و در مقیاس آنان بوده و کمتر فضایی به لحاظ خصوصیات و ویژگیهای کمی و کیفی، با ذهنیات کودک همخوانی داشته است. عوامل مختلفی بر طراحی و فضاهای معمارانه جهت استفاده کودک نقش دارند که چالش های معماری خاصی در این خصوص نیاز است و این مقاله در نظر دارد تا با بررسی عوامل یاد شده، به بررسی نمونه پروژه های اخیر مرتبط با موضوع بپردازد. رویکرد مقاله توصیفی - کیفی بوده و ابزار دسترسی به اطلاعات به شیوه کتابخانه ای خواهد بود.

واژه های کلیدی: کودک، معماری، رشد، فضا، خلاقیت